

Kanne 15.3.2010 — Euroopan komissio v. Belgian kuningaskunta

(Asia C-134/10)

(2010/C 161/25)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: A. Nijenhuis ja C. Vrignon)

Vastaaja: Belgian kuningaskunta

Vaatimukset

— on todettava, että Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla 7.3.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) (1) ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 56 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole pannut kyseisen direktiivin 31 artiklaa asianmukaisesti täytäntöön

— Belgian kuningaskunta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Euroopan komissio esittää kanteensa tueksi kolme väitettä, jotka koskevat riidanalaisen kansallisen lainsäädännön suhteellisuusperiaatteen vastaisuutta erityisesti radio- ja televisiokanavoiden, joilla on siirtovelvollisuuteen oikeutettu asema, nimeämismenettely ja nimeämisedellytysten osalta.

Ensimmäiseksi kantaja arvostelee vastaajaa siitä, ettei se ole määritellyt selkeästi ja ennakoitavissa olevalla tavalla yleisen edun mukaisia tavoitteita, jotka mahdollistavat tällaisen aseman myöntämisen. Lähetystoiminnan harjoittajat eivät ole siten pystyneet ennakolta tietämään niiden edellytysten laatua ja laajuutta, jotka on täytettävä, ja julkisen palvelun velvoitteita, joihin niiden on sitouduttava.

Toiseksi komissio arvostelee yhtäaikaaisesti avoimuuden puutetta, joka liittyy nimeämismenettelyyn, joka on viranomaisten harjontavallalla siltä osin kuin kansallisessa lainsäädännössä asetetaan velvollisuuksia kyseisille toiminnanharjoittajille kaikkien niiden lähettämien kanavien osalta eikä pelkästään yleisen edun mukaisten tavoitteiden mukaisten kanavien osalta, ja näiden toiminnanharjoittajien kyseisen valtion alueelle sijoittautumista koskevan vaatimuksen syrjivyyttä.

Kantaja esittää kolmannessa ja viimeisessä väitteessään, että yleispalveludirektiivin 31 artiklan soveltamisalaa ei ole noudatettu siltä osin kuin siirtovelvollisuus on riippuvainen merkittävästä määrästä viestintäverkkojen loppukäyttäjiä.

(1) EYVL L 108, s. 51.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Curtea de Apel Târgu — Mureş (Romania) on esittänyt 15.3.2010 — Daniel Ionel Obreja v. Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Mureş — Administrația Fondului pentru Mediu

(Asia C-136/10)

(2010/C 161/26)

Oikeudenkäyntikieli: romanian

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Curtea de Apel Târgu — Mureş

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Daniel Ionel Obreja

Vastapuoli: Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Mureş — Administrația Fondului pentru Mediu

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Voidaanko katsoa, että kun Romanian kansalliseen oikeuteen kuuluvassa lainsäädännössä (kiireellisenä annettu asetus nro 50/2008) otettiin käyttöön päästövero ajanjaksoksi 1.7.2008–15.12.2008, tämä oli ensisijaisesti niiden tulliliittoon ja kaksinkertaista verotusta koskevaan kieltoon sovellettavien periaatteiden mukaista, jotka on vahvistettu EY 23, EY 25 ja EY 90 artiklassa, eli sallitaanko näissä perustamis-sopimuksen määräyksissä päästöveron käyttöönotto Romanian lainsäätäjän kiireellisenä antaman asetuksen nro 50/2008 johdanto-osassa määritettyyn tarkoitukseen eli tarkoitukseen, josta määrätään myös EY 174 artiklassa ja sitä seuraavissa artikloissa ja jona on ympäristönsuojelun takaaminen toteuttamalla ohjelmia ja hankkeita, joilla parannetaan ilmanlaatua ja joilla pyritään noudattamaan yhteisön tämän alan lainsäädännössä säädettyjä raja-arvoja? Toisin sanoen ja erityisesti: voidaanko tilanteessa, jossa Euroopan unionin jäsenvaltiossa otetaan käyttöön päästövero jostain toisesta jäsenvaltiosta ensin mainittuun jäsenvaltioon tuotujen uusien tai käytettyjen ajoneuvojen ensirekisteröinnin yhteydessä, katsoa, että EY 174 artiklan ja sitä seuraavien artiklojen määräykset ovat hyväksyttävä peruste EY 23, 25 ja 90 artiklan noudattamatta jättämiselle?

- 2) Kun tällaisesta ajoneuvosta on kannettu vastaava vero eli päästövero (jolla on sama käsitteellinen sisältö ja sama tarkoitus eli ympäristön suojeleminen EY 174 artiklan ja sitä seuraavien artiklojen periaatteiden ja tavoitteiden mukaisesti) jossain jäsenvaltiossa, voidaanko siinä yhteydessä, kun se rekisteröidään ensi kertaa jossain toisessa jäsenvaltiossa, kantaa tällainen päästövero, jolla on samat EY 174 ja sitä seuraavien artiklojen mukaiset tavoitteet, vaikka siitä on jo aiemmin kannettu päästövero jossain toisessa jäsenvaltiossa?
- 3) Jos sen sijaan tällaisesta ajoneuvosta ei ole kannettu päästöveroa jossain toisessa jäsenvaltiossa (koska tällaista veroa ei ole olemassa tai jostain muusta syystä), mutta myöhemmän rekisteröinnin yhteydessä jossain toisessa jäsenvaltiossa, esimerkiksi Romaniassa, jossa tällainen vero kannetaan, kannetaan päästövero tällaisen ajoneuvon ensirekisteröinnin yhteydessä, voidaanko tällaisessa tilanteessa katsoa, että EY 23, EY 25 ja EY 90 artiklassa määrättyjä tulliliittoa ja välillistä kotimaisten tuotteiden suojaa koskevia periaatteita on loukattu?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hof van Cassatie van België (Belgia) on esittänyt 17.3.2010 — Greenstar-Kanzi Europe NV v. Jean Hustin ja Jo Goossens

(Asia C-140/10)

(2010/C 161/27)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuimien

Hof van Cassatie van België

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Greenstar-Kanzi Europe NV

Vastapuolet: Jean Hustin ja Jo Goossens

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko yhteisön kasvinjalostajanoikeuksista 27.7.1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2100/94⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna 29.4.2004 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 873/2004⁽²⁾, 94 artiklaa luettuna yhdessä edellä mainitun asetuksen 11 artiklan 1 kohdan, 13 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan, 16, 27 ja 104 artiklan kanssa, tulkittava siten, että oikeuksien omistaja tai käyttöluvan haltija voi nostaa oikeuksien loukkauksesta kanteen kaikkia niitä vastaan, jotka toteuttavat käyttöluvan haltijan heille myymään tai luovuttamaan aineistoon liittyviä toimia, kun kyseisen

aineiston myynnin yhteydessä on rikottu käyttöluvan haltijan ja yhteisön kasvinjalostajanoikeuksien omistajan väliseen sopimukseen sisältyviä rajoituksia?

- 2) Jos vastaus edelliseen kysymykseen on myöntävä, onko oikeuksien loukkauksen arvioinnin kannalta merkityksellistä se, että kyseisten toimien toteuttaja oli tietoinen tai hänen olisi pitänyt olla tietoinen käyttölupasopimuksessa määrättyistä rajoituksista?

⁽¹⁾ EYVL L 227, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 162, s. 38.

Kanne 16.3.2010 — Euroopan komissio v. Alankomaiden kuningaskunta

(Asia C-141/10)

(2010/C 161/28)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: V. Kreuzschitz ja M. van Beek)

Vastaaja: Alankomaiden kuningaskunta

Vaatimukset

— on todettava, ettei Alankomaiden kuningaskunta ole noudattanut asetuksen (ETY) N:o 1408/71⁽¹⁾ 13 artiklan 2 kohdan a alakohdan ja 3 artiklan 1 kohdan sekä SEUT 45–SEUT 48 artiklan mukaisia velvoitteita, koska se ei ole toteuttanut kaikkia tarvittavia toimenpiteitä sellaisen lainsäädännön kumoamiseksi, jonka mukaan tiettyjä sosiaalietuuksia ei makseta Euroopan unionin muiden jäsenvaltioiden sellaisille kansalaisille, jotka työskentelevät öljynporauslaitoilla Alankomaissa

— Alankomaiden kuningaskunta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- 1) Euroopan parlamentti on viime aikoina toistuvasti pyytänyt komissiolta tietoja Portugalin kansalaisista, jotka työskentelevät Alankomaiden mannerjalustalla sijaitsevilla öljynporauslaitoilla ja asuvat Portugalissa mutta jotka eivät nauti samoja työ- ja sosiaaliturvaetuksia kuin Alankomaissa asuvat työntekijät.